

- ΟΙ. ὄναιιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου τρόπου
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
στρ. ἄ.
- ΧΟ. εἶην ὄθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαιὶ 1045
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν ἢ πρὸς Πυθίαις
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
θνατοῖσιν, ὧν ἄ χρυσέα
κλῆς ἐπὶ γλώσσα βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
ἐνθ' οἶμαι τὸν ὄρειβάταν
Θησεΐδαν τὰς διστόλους 1055
ἀδμητάς ἀδελφὰς
αὐτάρκει τάχ' ἀνσώσειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἀντ. ἄ.
ἦ, που τάχ' ἐφ' ἔσπερον

1042. τρόπου mss. χάριν Bl. τρόπου glossema esse videtur.
Cf. 569. τὸ τὸν γενναῖον. O. R. 644. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος
— ὀλοίμην κτλ. Eur. Or. 1677. Iph. A. 1088. Hel. 646. 1418.

1044. ὄθι] Qu. ἴνα. Cf. ad El. 709. σπάντες δ' ὄθ' (ἴν'?)
αὐτοὺς —. 1045. τάχ' ἐπιστροφαι] τάχα συστροφαι conj. Nauck.

1049. σεμναὶ mss. σεμνὰ Valck. τιθηνοῦνται] Nauckio sus-
spectum. Sed cf. 680. Διόνυσος — θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις. Si-
monid. Fr. 150, 7. εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωροίοις Ἄρσι-
στων Ἀργεῖος. 1051. καὶ mss. Correxī ἄ.

1054. ἐγρεμάχαν L. ὄρειβάταν aut ὄρειοβάταν (γρ. apud schol.) al.
Cf. 1065. δεινὸς ὁ προσχώρων ἄρης. Qu. ὄρειμάχαν. Quum etiam
versus antistrophicus 1069 vitio laboret, emendatio hujus loci admo-
dum incerta est.

1055. Θησεῖα καὶ mss. ἑυσόμενον Halm., ut Θησεῖα glossema sit.
Dedi Θησεΐδαν. Cf. 1066. δεινὰ δὲ Θησειδᾶν (i. e. Atticorum) ἀκμά.
καὶ τὰς mss. παῖδας Weckl.

1056. ἀδελφεὰς A. B. K. et L. corr. ab S. ἀδελφὰς T.

1057. αὐτάρκει — βοᾷ] Verba Nauckio suspecta. τάχ' ἐμμίξειν
mss. Vitiosum. Qu. μάχαν μίξειν (Anglice, will engage in battle,
cf. 1047. ἄρη μίξουσιν), aut potius τάχ' ἀνσώσειν. Cf. ad 1076.

1059. ἦ που mss. ἦ που Steph. Herm. Dind. τὸν mss. Lege
5*